

Folk med Stavene, har der ikke været afholdt Forhør.

For øvrigt maa jeg sige om denne Affære, at jeg fremdeles ikke kan erkende, at Politiet har baaret sig rigtigt ad. Der var nemlig ikke nedlagt Forbud mod, at nogen Procession fandt Sted paa Frederiksberg Grund. Det, der var nedlagt Forbud imod, var, at der blev baaret Plakater. Forbudet var egentlig kun nedlagt mod Marinus Christensen og gik kun ud paa, at han ikke maatte bære Plakater ind paa Frederiksberg Grund. Andet var der i Virkeligheden ikke nedlagt Forbud mod. Det staar derfor stadig for mig som unødvendigt og uberettiget, at Politiet skred til at afspærre Passagen paa den Maade, det skete.

Denne Affære er ikke tilstrækkelig oplyst, og de andre Affærer, som jeg har omtalt, ere endnu mere utilstrækkelig oplyste. De burde have været bedre oplyste ved virkelige Retsforhør, saaledes at man kunde være kommen til Bunds i, om der er begaaet Myndighedsmisbrug. Derved vilde Sandheden i hvert Fald i nogen Grad være kommen frem. Det er ikke, fordi jeg tror, at Forhørsprotokollerne i alle Tilfælde indeholde den fulde og objektive Sandhed. Vi have set saa mange Eksempler paa, at selv Forhørsprotokollerne have været gale, og navnlig under vor nuværende Retspleje, hvorefter Forhørene afholdes hemmeligt, for lukkede Døre, har man ikke den Garanti for, at Forhørsprotokollerne indeholde den fulde Sandhed, som man kunde og burde have. Jeg skal blot minde om saadanne Affærer som Alma Bondesens, Nelly Andersens og Fejøl-Pigens, hvor Forholdet var det, at hvis Forhørsprotokollerne havde indeholdt den fulde og objektive Sandhed, havde disse Mennesker endnu gaaet omkring som dømte Personer. Kun ved, at det lykkedes at faa konstateret, at Forhørsprotokollerne vare gale, lykkedes det at faa disse Personer frifundne. Desuden foregaar der jo i Retten en Mængde Ting, som ikke kommer til at staa i Forhørsprotokollerne. Nu er tilfældigvis det Overgreb — det ene af de mangfoldige Overgreb —, som Birkedommer Sylow i sin Tid har begaaet, blevet ført til Protokollen, men det er kun sket derved, at den paagældende Arrestant havde saa meget Ben i Næsen, at han forlangte, det skulde føres til Protokols. Men der er Hundrede, ja Tusinder af Arrestanter, som blive maltrakterede i Retten, uden at de have tilstrækkelig Energi til at forlange det tilført Protokollen. Der foregaar

ganske artige Ting. Og alle de øvrige Ting, som Birkedommer Sylow har begaaet, ere ikke blevne førte til Protokollen. Derfor siger jeg, at selv Forhørsprotokollerne byde under vor nuværende Retspleje ikke tilstrækkelig Garanti for, at den fulde Sandhed kommer frem. Men dog vil jeg sige, at selvfølgelig er det i de allerfleste Tilfælde saaledes, at Sandheden der kommer frem. Derfor vilde jeg have ønsket, at alle disse Affærer vare blevne objektivt og grundigt undersøgt.

Den højtærede Minister omtalte i Formiddags ikke det, som jeg mener er noget af det groveste i Retning af Overgreb, som Politiet har begaaet, nemlig disse mange, fuldkommen meningsløse og barbariske, tør jeg ligefrem sige, Anholdelser, som have fundet Sted under Sporvejsstrejken, og som klart og tydeligt bevise, at Politiet har taget Parti i den Strid paa en Maade, som Politiet ikke maa. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) nævnedes de to Kvinder, som Politiet havde anholdt. Det er blot Eksempler paa, hvor uberettiget Politiet skred til Anholdelser. Hvad kommer det Politiet ved, som det ærede Medlem sagde, om nogle Kvinder tiltalte andre Mennesker paa Gaden med „Judas“, naar de ellers ikke afstedkomme Optøjer, og det er der intet oplyst om i dette Tilfælde. Ellers tager Politiet sig ikke af saadanne Tilfælde. Hvis jeg, som jeg sagde i mit første Foredrag, møder et æret Medlem paa Gaden og kalder ham „Judas“, kan det ikke nytte ham noget at gaa til Politiet og beklage sig, for Politiet vil sige til ham: Vær saa venlig at anlægge Sag mod den Mand, hvis han har fornærmet Dem! Derfor vise alle de Anholdelser, at Politiet har taget Parti i Striden paa en Maade, som det ikke maa, og som jeg mener bør paatales. Og jeg mener, det er Regeringens Opgave at vaage over, at Politiet ikke begaar saadanne Overgreb, som her ere blevne begaaede. Regeringen kan ikke selv være tjent med at faa blot det svageste Skin af at holde sin Haand over saadanne Overgreb ved at undlade at paatale dem. Jeg beklager fremdeles, at en saadan objektiv Undersøgelse af alle disse Affærer ikke har fundet Sted. Ligeledes mener jeg, at det, jeg har nævnt, at Folk blive tvungne til at vedtage Bøder under Trusel om, at de ellers blive førte i Arrest, er et saadant Overgreb, at det maa paatales. Det viser — det vil jeg paa ny slaa fast, og det skal være det sidste, jeg siger i denne Sag —, at Politiet har taget